

učinio, glazba u liturgijskom slavlju jest izraz te radosne vijesti otkupljenika Kristovih. Tako glazba, povezana, spojena sa biblijskom i sakramentalnom riječi doista dobiva važno značenje. Očekuje se, dakle, da zajednica Kristovih vjernika bude raspjevana zajednica. Kažem, očekuje se!

Dakle, da zaključim: je li glazba u bogoslužju naredba ili potreba? Što ćemo reći?

Kršćani na bogoslužju kao otkupljenici, posjednici utemeljene radosti, jedinstvenoga mira uskrslog Krista i posjednici svijesti da ne žive sebi, nego poput Krista žive za druge i da se moraju drugima darivati, dijeliti, ta svijest nužno rezultira potrebom glazbe u liturgiji. Dakle, član liturgijskog zbora odnosno sudionik liturgijskog slavlja treba se artikulirati, izraziti i glazbom; to je obveza. Jer obveza je svakoga kršćanina koji za sebe mora tvrditi i tako se ponašati da je već uskrsli čovjek, jer je uključen u uskrsloga Krista i makar ga ne znam kakav "led" ili "snijeg" bije, nevolja ratna ili poratna udara, ne može a i ne smije se vladati kao onaj koji nema nade. Zato, sudjelujući u bogoslužju Crkve nije dovoljno reći: "Pjeva mi se, ne pjeva mi se. Hoću ili neću.". Kakav je to kršćanin i kakva je to kršćanska zajednica koju treba nagoniti na pjevanje, koju treba moliti: "Ajđ, zapjevaj nešto." To nije istinito kršćanstvo. Takvo kršćanstvo sablažnjava. Takvo kršćanstvo čini Crkvu Kristovu nevjerodostojnom i neučinkovitom da bude istinski, potreban kvasac ovome svijetu.

Ponavljam, dakle, da je na postavljeno pitanje: "Glazba u liturgiji: naredba ili potreba?" prvi odgovor POTREBA I OBVEZA! Tek onda dolazi i drugo, tj. i naredba. I to naredba – od apostola Pavla pa do hrvatskih biskupa. Znademo, kako apostol Pavao govori u svojim poslanicama kršćanima "kad se okupljate" što da rade i kako da se ponašaju (usp. Ef, 5,19, Kol 3,16). Već on traži od kršćana da se ponašaju adekvatno svom imenu, tj. vjerodostojno. A čuli smo i hrvatske biskupe, današnje nasljednike apostola Pavla i ostalih apostola, koji ne mogu drugačije postupati, kada je u pitanju glazba u liturgiji.

Osobno vam iskreno zahvaljujem što nastojite živjeti i ponašati se onako kako Krist i kako Crkva od vas očekuje, tj. kao uskrsli Kristovi udovi, udovi njegovoga mističnog tijela; što oko sebe širite život, pjesmu, širite radost, širite Kristovu Radosnu vijest na radostan način.

Molim Boga da i dalje On, Gospodin i Gospodar bude vaša pjesma cijeloga vašeg života i cijele vječnosti.

NAGRADNI NATJEČAJ ZA HIMNU "ZLATNE HARFE"

Komisija za apostolat i evangelizaciju VFZ-a i Institut za crkvenu glazbu raspisuju nagradni natječaj za tekst himne "Zlatne harfe". Sve tekstove, koji moraju bezuvjetno biti šifrirani, slati na Institut za crkvenu glazbu, Zagreb, Kaptol 29, s naznakom na omotnici za himnu "Zlatne harfe". U omotnicu sa šifriranim tekstom staviti manju zatvorenu omotnicu s točnom adresom autora. Ocjenjivački će sud uzeti u obzir sve tekstove koje Institut zaprimi do 1. travnja 1998. Za najbolji tekst predviđena je nagrada od 1200 kn, te 500, odnosno 300 kn za drugo i trećenagrađeni tekst.

Komisija za apostolat i evangelizaciju VFZ-a

Mons. Ivan Milovan, novi porečko-pulski biskup

Apostolska nuncijatura u Republici Hrvatskoj priopćila je da je u utorak 18. studenoga u Vatikanu točno u podne objavljeno ovo:

"Sveti otac Ivan Pavao II. imenovao je mons. Ivana Milovana, dosadašnjeg župnika u Rovinju, za novoga biskupa porečke i pulske biskupije."

Mons. Ivan **Milovan**, sin Antuna i Eufemije rođene Petrović, rođen je 22. rujna 1940. godine u župi Svetvinčenat (selo Režanci), biskupija porečko-pulska. Klasičnu gimnaziju završio je u biskupijskom sjemeništu u Pazinu. Teologiju je studirao najprije na Visokoj teološkoj školi u Pazinu, a posljednje tri godine, od 1961. do 1964., na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Za svećenika je zaređen 25. srpnja 1964. Godine 1965. položio je u Zagrebu licencijat (magisterij) iz teoloških znanosti.

U svojoj biskupiji obavljao je do sada ove službe: bio je župni vikar u Poreču i istodobno upravitelj župe Nova Vas Porečka (1964.-1965.), potom župni vikar u Rovinju (1965.-1967.), prefekt sjemeništa u Pazinu (1967.-1970.), pastoralni suradnik u Rovinju (1970.-1981.), te župnik u Rovinju od 1981. do danas. Na razini porečko-pulske biskupije mons. Ivan Milovan u više je navrata bio član svećeničkoga vijeća, vijeća konzultora, pročelnik katehetskog vijeća i drugo.

U trenutku imenovanja mons. Milovan bio je i član Vijeća za katehizaciju Hrvatske biskupske konferencije.

Glas Koncila br. 47-1997.